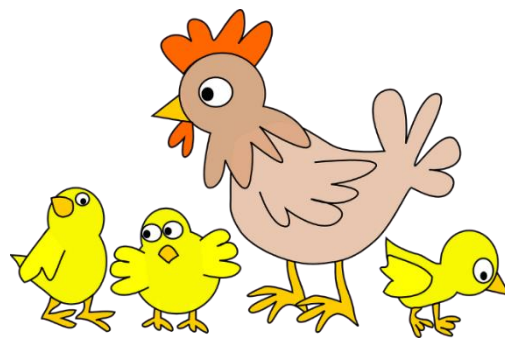

DOMÁCÍ ZVÍŘATA A JEJICH MLÁĎATA

KOČKA

Samec se nazývá kocour, samice je kočka. Mláděti říkáme kotě. Kočka má pružné a svalnaté tělo. Její ostré drápy, zuby a vynikající sluch, zrak a oči jsou dokonale připravené k lovu. Dříve člověku sloužila především jako lovec hlodavců. Nyní je spíše mazlíčkem a společníkem člověka. Denně prospí až 16 hodin. Kočka je masožravec. Živí se drobnými ulovenými zvířaty či granulemi.

PES

Samec je pes, samice se nazývá fena. Mláďata jsou štěňata. Pes je označován za nejlepšího přítele člověka. Lidé si ho pořízují jako mazlíčka, hlídacího psa, asistenčního psa či pasterveckého psa. Existuje několik stovek psích plemen. Společným předkem všech psů je vlk. Obydlím psa je bouda. Nejčastěji jsou krmeni mase a granulemi.

PRASE

Samec se nazývá kanec, samici se říká prasnice. Mládě je sele. Žijí ve chlévech. Prase domácí chováme hlavně pro maso. Toto maso se nazývá vepřové. Prasata jsou většinou narůžovělá nebo strakatá. Krmí se např. šrotem z obilí.

KOZA

Samec se nazývá kozel, samice koza. Jejich mláděti říkáme kůzle. Kozy chováme pro mléko. Mléko se může pít nebo se z něj vyrábí kozí sýr. Kozy jsou chovány i pro radost – spatříte je v hracích koutcích v zoologických zahradách, kde je můžete pohladit. Hlavní potravou koz je tráva, v zimě se živí senem.

OVCE

Samec se nazývá beran, samice je ovce. Jejich mládě nazýváme jehně. Ovce se chovají pro srst, ze které se vyrábí vlna. Využívá se také jejich maso a mléko, ze kterého se vyrábějí sýry. Maso ovčí nazýváme skopové. Ovce se živí trávou a v zimě senem.

KŮŇ

Samec koně se nazývá hřebec, samice je klisna. Jejich mládě je hříbě. Koně se chovají ve stájích. Dříve se využívali koně při práci na poli a v lese. Dnes se koně používají k práci mnohem méně. Využívají se hlavně k jízdě. Krmí se senem a směsí výživných látek. V létě se pasou na pastvinách.

TUR DOMÁCÍ

Samci tura domácího se říká býk. Samice se nazývá kráva a mládě je tele. Dohromady je také označujeme jako hovězí dobytek. Masu, pro které je chováme, říkáme hovězí. Hovězí dobytek chováme pro maso a kůži, krávy nám dávají mléko. V zimě je tur domácí ustájen v kravínech. Krmí se senem a směsí výživných látek. V létě se pase na pastvinách.

KUR DOMÁCÍ

Samec kura domácího je kohout, samice je slepice. Mládě se nazývá kuře. Kur domácí se chová pro vejce a maso. Na venkově se chovají slepice v menším množství v kurníku. Ve velkém množství se chovají slepice v drůbežárnách. Kur domácí se živí trávou, semeny, zrním, hmyzem a červy. Potravu často také vyhrabává ze země.

KACHNA DOMÁCÍ

Samec je kačer, samice se nazývá kachna, mládě je kachně. Kachny chováme pro maso a peří. Živí se hlavně drobnými vodními rostlinami a živočichy. Na zobáku mají drobné zoubky, kterými cedí vodu a zachycují potravu.

HUSA DOMÁCÍ

Samci říkáme houser, samice je husa. Mláďata jsou housata.
Husa domácí bývá většinou bílá. Je větší než kachna domácí.
Husy chováme pro maso, sádlo a pro velmi hebké peří.
Peřím se plní některé polštáře a přikrývky. Živí se hlavně trávou.

KROCAN DOMÁCÍ

Samec se nazývá krocan, samice je krůta, jejich mládě je krůtě.
Krocan patří k největším druhům drůbeže. Chová se pro maso. Živí se stejně jako kur domácí trávou, semeny, zrním, hmyzem a červy.

HÁDANKY

Někdy bílý, jindy černý,
čtyři nohy, hlídač věrný.
A když najde pěknou kost,
mává chvostem pro radost.

Růžky jako bouličky,
pusu plnou travičky.
Bez žvýkačky žvýká,
tatínka má býka.

Chodí pyšně jako páv,
neodpoví na pozdrav.
Červenou však nemá rád,
ta ho umí rozhudrat.

Na louce i za chalupou,
kudrnaté bečí, dupou.
Z ohrádky pryč vyjdou vrátky,
ráno ven a večer zpátky.

Když sluníčko ve dne praží,
vyhřívá se na zápraží.
Oblečená do kožíšku,
V noci chytí každou myšku.

Loukou zlehka klopýtá,
na nožkách má kopyta.
Pochutná si na seně,
kus hříbku má ve jméně.

Za plotem v zahradě,
vous nosí na bradě.
Rohy jako čertíček,
mléka nám dá žejdlíček.

Přijďte někdy k nám,
řeknu vám, co mám.
Ze skořápky čepici,
za maminku slepici.

POHÁDKA

Narodilo se štěně

(Karel Čapek – Dášeňka čili život štěněte)

Když se to narodilo, bylo to jenom takové bílé nic, do hrsti se to vešlo; ale anžto to mělo pár černých ušisek a vzadu ocásek, uznali jsme, že je to psisko, a protože jsme si přáli psí holčičku, dali jsme tomu jméno Dášeňka.

Dokud to bylo bílé nic, bylo to slepé, bez očí, a co se nožiček týče, inu, mělo to dva páry čehosi, čemu se při dobré vůli mohlo říkat nožičky. Ale protože tu ta dobrá vůle byla, byly tu i nožičky, třebaže ještě za mnoho nestály; kdepak, stát se na nich nedalo, takové byly vratké a slaboučké, a s chůzí to byla, holenku, teprve potíž. Když se do toho Dášeňka pořádně obula (totiž ona se neobula, ale vykasala si na to rukávy)(přesněji řečeno, ani rukávy si nevykasala, ale jenom si, jak se říká, plivla do dlaní, rozumějte mi, ona si ovšem nemohla plivnout do dlaní, protože ještě plivnout neuměla a dlaně měla tak maličké, že by si do nich netrefila), zkrátka když se do toho Dášeňka pořádně dala, dokutálela se za půl dne od máminy zadní nohy k mámině noze přední., přičemž se cestou třikrát nakrmila a dvakrát vyspala. Spát a jíst uměla totiž hned od narození, tomu se učit nemusela; proto to dělala horlivě po celý boží den, a myslím, že i v noci, když se na ni nikdo nedíval, spala stejně svědomitě jako ve dne – takové to bylo pilné štěně.

Krom toho uměla pištět; ale jak štěně piští, to nakreslit nedovedu a ukázat bych vám to také nemohl, protože na to nemám dost tenký hlas. I mlaskat uměla Dášeňka od narození, když sála mámino mlíčko, ale víc už nic; jak vidíte, nebylo s ní zprvu mnoho řeči, ale její mamince (jmenuje se Iris a je hrubostrstá foxteriérka) to stačilo: celý den si měla se svým nunátkem Dášeňkou co povídat a šuškat, očichávala ji, líbala a lízala, čistila a jazýčkem umývala, česala a hladila, pěstovala ji, krmila ji, laskala ji, hlídala ji, své vlastní huňaté tělíčko jí podestýlala za polštář, a to se to, panečku, Dášeňce spalo! Abyste věděli, tomu se říká láska mateřská a u lidských maminek je to taky tak, však vy víte. Jenže lidské maminky dobře vědí, co a proč dělají; ale taková psí maminka to neví, jenom cítí, že jí to příroda káže.

Jistě jsi pohádku bedlivě poslouchal/a.

Zkus odpovědět na tyto otázky:

- O jakém zvířátku pohádka je? Jak se jmenuje?
- Jakou má barvu?
- Co všechno Dášeňka uměla, když se narodila?
- Jak se jmenuje maminka Dášeňky?
- Jak se maminka o Dášeňku stará?
- Starají se i lidské maminky o své děti? Jak?

Na pohádku o zvířátkách se můžeš také podívat.

- [Jak pejsek s kočičkou psali psaní](#)
- [Kočičí kopaná](#)
- [Statečné kuřátko](#)
- [Modrý kocourek](#)
- [Jak štěňátko chtělo malé pejsky](#)
- [Matýsek a Jája – Kráva](#)

POHYBOVÁ CHVILKA

Rozcvička Pejsek

- 1. Mírný stoj rozkročný, skrčit upažmo, upažit.**

Motivace: Pejsek se po ránu protahuje.

- 2. Vzpor klečmo – vyhrbit páteř, prohnout páteř.**

Motivace: Pejsek uviděl kočku (vyhrbit), kočka utekla (prohnout).

- 3. Vzpor stojmo, ručkujeme dopředu a zpět.**

Motivace: Pejsek zkouší, jak má silné packy.

- 4. Vzpor klečmo, pravou skrčit a zanožit. To samé s levou.**

Motivace: Pejsek si protahuje zadní packy.

- 5. Leh, nohy pokrčíme, zvedneme pánev a položíme.**

Motivace: Pejsek jde kolem mostu.

- 6. Stoj mírně rozkročný, poskoky na místě.**

Motivace: Pejsek se raduje.

- 7. Sed skřížmo, nosem nádech, ústy výdech na hlásku „A“, při výdechu se pěstmi bijeme na hrudi.**

Motivace: Prší.

- 8. Sed snožmo, propnout špičky, vztyčit špičky.**

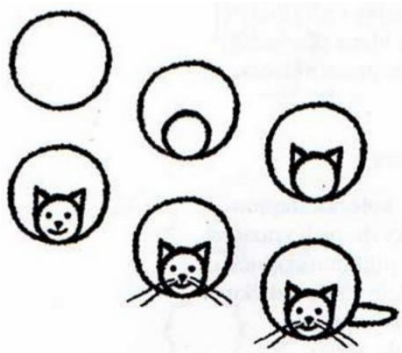
Motivace: Pejsek procvičuje tlapky.

BÁSNIČKY S KRESBOU

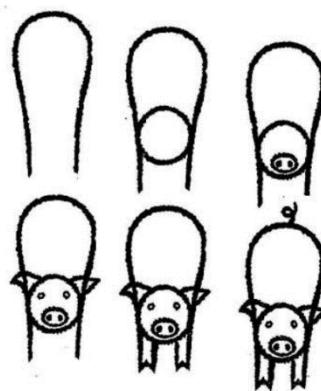
Kocourek

Namotáme klubíčko,
do něj menší jablíčko.
Přilepíme uši,
ať to kočce sluší.
Potom ještě očka,
ať se kouká, kočka.
Pak nosánek, kníry,
má kocourek milý.
Ocáskem si zacvičí,
naš kocourek kočičí.

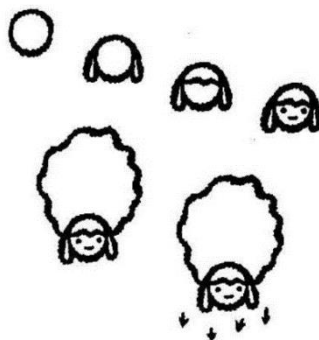
Čuník

Tunel uděláme,
kolo do něj dáme.
Malou misku od maminky
a na misku dvě rozinky.
Dvě kuličky místo očí,
ať se hlava koukat učí.
Velké uši přilepíme –
a kopýtko dokreslíme.
Pak ocásek nahoře,
čuník stojí na dvoře.

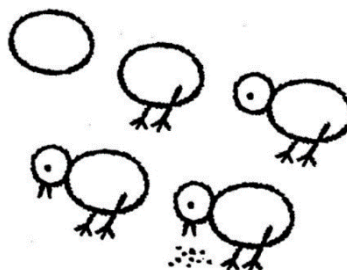
Jehňátko

Jede kolo od babičky,
u kola jsou dva pytlíčky,
v kole pěkná kraječka,
dvě trnky a čárečka.
Pak přidáme obláček,
ať hlavička nepláče.
Jehňátko na paloučku,
ochutnává travičku.

Kuřátko

Nakreslíme vajíčko,
žluté jako sluníčko.
Přidáme dvě nožičky
a k nim malé prstíčky.
Ještě žlutou kuličku
jako ptačí hlavičku,
očko, malý zobáček –
pak mu nasypeme máček.
Zobej na dvorečku,
kuřátko – drobečku.

PÍSNÍČKA

ZVĚDAVÉ KOTĚ

KOTĚ *hudba: Eva Jenčková*
slova: Jiří Žáček

Vesele

stacc. Le-zlo ko-tě dí-rou v plo-tě, le-zlo ko-tě do sa-du.

Kou-le-lo si ka-pku ro-sy, mě-lo do-brou ná-la-du.

Pantomimická hra s prsty

Výchozí postavení:

- Obě ruce jsou ohnuté v loktech s předloktími ve svislém postavení, dlaně jsou v postavení kolmo na tělo.
- Roztažené prsty levé dlaně představují *plot*, vztyčená pravý ukazovák je *kotě*.
- Při opakování nezapomeňte vystřídat oba ukazováky v roli *kotěte*.

Pohybové provedení

- *Lezlo kotě dírou v plotě, lezlo kotě do sadu.*
Pravý ukazovák *kotě* projde po „dně“ každé mezery mezi dvěma prsty směrem doleva a zpět (4x). Začíná se mezerou mezi placem a ukazovákem a pokračuje se až k mezeře mezi prsteníkem a malíkem.
- *Koulelo si kapku rosy,*
Natažené prsty obou dlaní si vzájemně propleťte, oba palce zůstanou volné a krouží kolem sebe (*koulení kapky rosy*).
- *mělo dobrou náladu.*
všechny prsty včetně palců jsou propletené s dlaněmi přitisknutými k sobě.
Propletené palce nechte v klidu, ostatní prsty střídavě zvedejte a sklápějte (*dobrá nálada*).

VÝTVARNÁ CHVILKA

Papírové kočky

Návod naleznete [zde](#)

Ovečka z popcornu

Návod naleznete [zde](#)

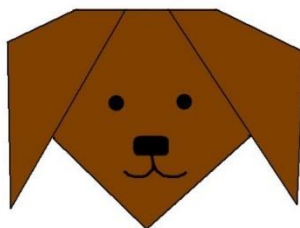
Ovečka z ubrousků

Návod naleznete [zde](#)

Origami pejsek

Návod naleznete [zde](#)

Slepička z gumové rukavice

Návod naleznete [zde](#)

